

Lies en Piet van der Veer

een familiegeschiedenis

Hier speelde de geschiedenis van Lies en Piet :

Tijnje-Leeuwarden-Rotterdam-Oss-Beverwijk-Deil

1 Woord vooraf

Het zijn rare tijden wanneer je moeder al een tijd geleden is overleden en je nu ook je vader hebt moeten begraven. Ik zit achter een stapel fotoalbums, opschrijfboekjes en een paar dingen uit het huisraad dat we moesten verdelen of opruimen ...

Het gevoel dat je nu geen kind van iemand meer bent en dat het boek van de mensen waar je uit voortgekomen bent nu definitief is dichtgeslagen....Dit is natuurlijk niet echt iets unieks. De wereld zit vol met mensen die deze ervaring delen en een overgrote meerderheid van ons zal dit meemaken.

Toch drijft iets in mij de behoefte om het verhaal van mijn ouders op de een of andere manier vast te leggen, te beschrijven....natuurlijk zal dit maar voor een klein stukje lukken. Ik kan me baseren op wat ik kan opdelven uit de fotoboeken, de schrijfsels die mijn ouders achterlieten en de dingen die ik hoorde van de velen die ze ook gekend hebben.

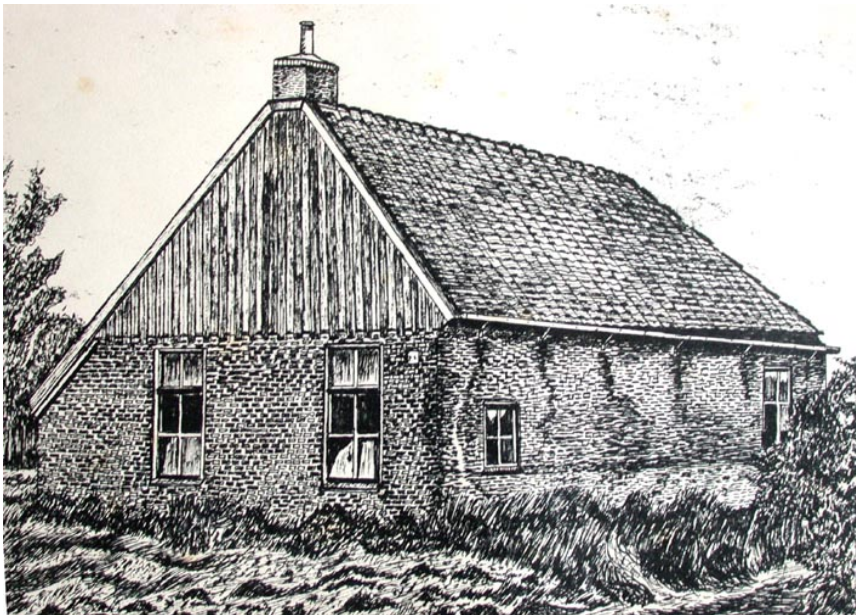
Het voelt goed om de mooiste foto's uit te selecteren en de zo veel mogelijk wetenswaardigheden uit hun leven in een compact boekje samen te vatten. Zo hoop ik ook dat onze kinderen, de neven en nichten en de kleinkinderen er ook nog eens kennis van nemen.

Peter van der Veer
Deil, 2016

2 Hier begint het verhaal van mijn moeder.....

Beverwijk, augustus 1992

In het boek "Opstand in de turf" lees ik dat de weg waar mijn grootouders aan woonden nog niet verhard was. Dat hield in dat in de winter de weg haast niet begaanbaar was. In 1901 besloot de gemeenteraad van Opsterland tot verharding van de weg over te gaan. Toch duurde het nog tot 1903 voor het werk aanbesteed werd. Je moet je voorstellen, een klein veenhuisje, een huiskamer met twee bedsteden aan de zijkant. Aan de voorkant twee ramen en daartussen een kookkachel. Aan de achterkant een vrij diepe kast met planken waar potten en pannen, borden en bestek in moest. Tenslotte was er een kastje voor kleren en linnengoed. De toegangsdeur was aan de zijkant van het huisje met een klompenhokje, daar deed je je klompen in en dan ging je op je sokken de kamer in. Daar in die kamer werd gekookt, geslapen, gegeten, aan- en uitgetekleed en in de winter moest je er ook wassen. In de zomer waste je je buiten bij de pomp, als die er was.

Het huisje in Tijnje.

Het is het jaar 1891 wanneer op 1 december Harm Koop Puite werd geboren. Het is erg koud, maar pake Koop moet naar het gemeentehuis in Beesterzwaag. Het gebeurde de dag na de geboorte, en pake zal wel een “slokje” genomen hebben tegen de kou! Hij lustte dat al te graag. Toch staat de naam “Koop”, goed te boek. Het gebeurde nogal eens dat, als men teveel gedronken had, dat er dan een andere naam werd gegeven dan dat de bedoeling was. Pake Koop was nogal zuinig, zei mijn moeder.

We gaan weer terug naar de Rijperweg waar de kookster druk is met de moeder en het kind, maar vooral met het stoken van de kachel. Turf stoken is een hele kunst, je moet steeds zorgen dat er voldoende turf op ligt, anders is het zo uit. Maar als alles aan de kant is, is het best gezellig en kan de baakster, wanneer moeder en kind tussen de middag een uurtje slapen, de voeten op een warme stoof zetten. Dat was een houten bak met een ijzeren plaat waar een test onder zat met gloeiende turfkooltjes. Wanneer de baby wat al te veel huilde gaf ze die een dot met wat suiker en brandewijn. Alles was dan in diepe rust.

Pake Lageveen verkocht turf en moest deze bij de mensen thuis bezorgen. Zo worden er in dat gezin nog 5 kinderen geboren. Het is bittere armoe en , volgens mijn tante doordat hij veel te veel dronk is pake jong, hij was bijna 50 jaar, overleden.

Pake Lageveen groeide op en ging naar school, al heb ik daar nooit iets over gehoord. Wel dat hij later ook naar het turfland ging. Ander werk was er waarschijnlijk niet. De broer van mijn vader was lid van de muziekvereniging en er werd veel gezongen. Toen kwam de eerste wereldoorlog. Pake Lageveen moest in dienst. Hij moest helemaal naar Brabant, wat beppe Atje heel erg vond. Gelukkig was vader zo zuinig geweest dat hij voor zijn moeder de huur kon betalen. Beppe Atje vertelde dat hij in dienst van alle soldaten het zilverpapier van de Kwatta chocolade repen kreeg. Dat smolt hij om en maakte er ringetjes van, die hij vervolgens verkocht. Zodoende kwam er wat extra geld binnen.

Moeder Atje Lageveen met haar ouders.

Pake Lageveen is vier jaar in dienst geweest. Men heeft ons verteld dat hij in dienst hersenvliesontsteking heeft opgelopen. Hierdoor zou hij later geestelijk gestoord geworden zijn. Beppe Lageveen is ook niet oud geworden en aan T.B.C. gestorven. Ook tante Imkje is aan T.B.C. overleden. Uiteindelijk woonde de broer van mijn vader, Barteld, mijn vader en tante Imkje nog met z'n drieën in het huisje. De andere tantes zijn dan al getrouwd en de deur uit.

Tenslotte gaat tante Imkje ook trouwen en de deur uit. De twee broers blijven achter en er moet een huishoudster komen.